

ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರ ಕಾಲದ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳು: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಕಾಶ ಎಂ.¹

ಶೀರ್ಷಕ

ಮೈಸೂರು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸ್ಥಳ ಹಾಗು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಧಾನಿ, ಮೈಸೂರನ್ನು ಕನಾಟಕದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಧಾನಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಷಮುರ, ಮಹಿಷಮಂಡಲ, ಅರಮನೆ ನಗರ ಎಂಬ ಹಲವು ನಾಮಾಂಶಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ರಾಜಮನೆತನಗಳು ಆಳ್ಜಿಕೆ ನಡೆಸಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳೆಂದರೆ, ಕದಂಬರು, ಗಂಗರು, ಬಾದಾಮಿ ಚಾಲುಕ್ಯರು, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರು, ನೋಳಂಬರು, ಪಶ್ಚಿಮ ಚಾಲುಕ್ಯರು, ಜೋಳರು, ಹೊಯ್ಯಳರು, ಚಂಗಾಳರು, ದೇವಗಿರಿ ಯಾದವರು, ಕಳಚೂರಿಗಳು, ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರು, ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರು, ಕಳಲೆ ಪ್ರಭುಗಳು, ಉಮ್ಮತ್ತಾರು ಪಾಳೇಗಾರರು, ಮೂಗೂರು ಪ್ರಭುಗಳು, ಕಾರುಗಳ್ಳಿ ಸಾಮಂತರು ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಮನೆತನಗಳು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇಯಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆತನಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರಾಜಾಜ್ಞೇಗಳನ್ನು ಶಾಸನಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಡಿಸಿವೆ.

ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರು ದಾನ, ಧರ್ಮ, ತ್ಯಾಗ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅವುಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ರಾಜಾಜ್ಞೇಯಂತೆ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ದಿನಾಂಕ, ವಿವರ, ಕಾಲ, ಕೆತ್ತನೆ ಮಾಡಿದ ಶಿಲ್ಪಿ, ಅದರ ಕರ್ತೃ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬೂಜಿಪತ್ರ, ತಾಳಿಗರಿ, ಮರದ ತೊಗಟೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲನಂತರ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ, ಲೋಹಗಳ ಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಬರೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಬರೆಸಿದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದುದೆಂದರೆ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ.

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಳ್ಜಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಗಂಗರ ಕಾಲದ ಶಾಸನಗಳು ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿವೆ. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಾಲದ ಶಾಸನಗಳು ಕೊನೆಯ ಘಟ್ಟದವು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಳ್ಜಿಕೆ ಮಾಡಿದ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಮೂರು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳಿಂದರೆ, ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ, ಶಿಲಾ ಶಾಸನ ಮತ್ತು ಲೋಹ ಶಾಸನ. ಈ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ ಶಾಸನಗಳು ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಭೀನ್ವಾಗಿರುವವು. ತಾಮ್ರ ಶಾಸನವು ಅತ್ಯಂತ ಕೊನೆಯ ಸಾಫಾವನವನ್ನು ಪಡೆದ ಶಾಸನವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

¹ ಸಂಶೋಧಕರು, ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಪುರಾತತ್ವ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಮಾನಸಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮೈಸೂರು.

ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರು ವಿಜಯನಗರ ಅರಸರ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳ ರಚನೆಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಇವರು ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ ಹಲಗೆಗಳು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವು ಹಾಗೂ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುಧಾರಣೆಗಳಾದವು. ಆರಂಭದ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ನಂದಿನಾಗರೀ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಬಳಸಿದರು. ನಂತರ ಕಾವ್ಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳು ಬಹುತೇಕ ದತ್ತಿಬಿಟ್ಟ ಶಾಸನಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದೇವರಾಜ, ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ, ಕಂರೀರವ ನರಸರಾಜ, ಒಂದನೇ ಕೃಷ್ಣರಾಜ, 2ನೇ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಇವರ ಹಲವಾರು ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳು ದೂರೆತಿದ್ದು, ಇವುಗಳು ಒಡೆಯ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮರಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಚಂದ್ರನ ಮೂಲಕ ಯದುರಾಯನ ಮೂಲಕ ಪೌರಾಣಿಕ ವಂಶಾವಳಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಯದುರಾಯನ ವಂಶಸ್ಥರು ಮೊದಲು ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ನಂತರ ಕನಾರಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿ ಇಲ್ಲಿನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿದರು. ‘ಮಹಿಷಾಸರು’ ಇವರ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತೇಂದು ತಿಳಿಯುವುದಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮರಾಜನಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ಇವರ ಮೊದಲ ಶಾಸನಗಳು ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರ ಸಾರ್ಥಕಾರ್ಮತ್ವವನ್ನು ಒಬ್ಬಕೊಂಡಿದ್ದವು. ನಂತರದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರು ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ ಆಶಾನದಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ತಿರುಮಲಾಯ್ ಅನೇಕ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದನು. ಈ ಶಾಸನಗಳು ಕಾವ್ಯಮಯವಾಗಿದ್ದು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಸೋಗಸಾಗಿವೆ. ಈ ಶಾಸನಗಳ ಸಾಲಿನಿಂದ ‘ಮಿತ್ರವಿಂದ ಗೋವಿಂದ’ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಪದಗಳನ್ನು ಸಿಂಗಾರಾಯ್ ಅನೇಕ ಪದಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ‘ಅಪ್ರತಿಮೆವೀರ ಜರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿನ ಹಲವು ಪದ್ಯಗಳಿವೆ.

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡ ಅನೇಕ ಶಾಸನಗಳು ಪ್ರತಿಗಳು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಮೈಸೂರನ್ನು ಆಳಿಕೆ ಮಾಡಿದ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನ್ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರು ದಾಳ (ಅನ್ಯರಾಜ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ) ಮಾಡಿದ ಯುದ್ಧಗಳು, ಅವರು ಮಾಡಿದ ದಾನಧರ್ಮಗಳು ಮುಂತಾದ ಹಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಈ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಅಗ್ರಹಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಹಲವು ವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಹಲವು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ದತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ದಳವಾಯಿಯಾದ ಕಳಲೆಯ ದೇವರಾಜಯ್ 14 ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಮಚಂದ್ರಪುರ ಅಗ್ರಹಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸನವೇಂದು ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಮರದಲ್ಲಿ ದೂರೆತಿದೆ.

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ನಂತರದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ, ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರ, ಪ್ರೈಥಮಿಕ ರಾಜಾ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಹಿರುದುಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರು ಮಳವಳ್ಳಿ ತಾಲೂಕಿನ ಮಾರೇಹಳ್ಳಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರಂಗಾರ ಕೊಳಪೆಂಬ ಕೊಳಪೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಸನ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸನವು ಮೊದಲು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಲಂಬಾಳಿನ ಹೊಯ್ಯಳರ ಕಾಲದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರು ಜೀಣೋದ್ವಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸನ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ‘ವನಾಧರವೀನ’ ಎಂದು ರಂಘವಂಶದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶೈಲೀಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ವಿಶೇಷವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದ ಮೂರು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಸನ ‘ಕಂಠೀರಾಯ’ ಎಂಬ (ಹಣ) ಪಣವನ್ನು ಟಂಕಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದ ಮತ್ತೆರಡು ಶಾಸನಗಳು ಕಾಶಿ, ಗಯಾ, ಪ್ರಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಧಾನಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜನು ದತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಹಲವು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. 1818ರಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಬೇನೆ ಮತ್ತು ಕಾಲರ ರೋಗ ಹರಡಿದಾಗ ನಂಜಮ್ಮು ಎಂಬ ಕನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಉಜ್ಜ್ವಲಿಯ ಮಹಾಕಾಳಿ ದೇವಿಯ ಆವಿಭಾವಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ರೋಗದ್ವಾಪದ್ವರಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯ ಶಾಸನವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದ ನೂರಾರು ಶಾಸನಗಳು ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ, ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ವಿಗ್ರಹಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ನಂಜನಗೂಡು, ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಮರ ತಾಲೂಕು ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ನೂರಾರು ಲೋಹ ಮತ್ತು ಶಿಲಾ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಜ ಮತ್ತು ಶಿಲ್ಪಿಯ ಹೆಸರುಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ತ್ರೀ.11ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಮರ ತಾಲೂಕಿನ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೂಪರಲ್ಲಿದ್ದ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ 3 ತಾಮ್ರ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಎರಡು ಕಡೆ ಅಂದರೆ ಒಂದನೇ ಮತ್ತು 3ನೇ ಫಲಕದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಅನೇಕ ಅಗ್ರಹಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಂಜನಗೂಡಿನ ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಂಬಳಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಈ ಶಾಸನವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದ ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ ತಾಲೂಕಿನ ಹನಸೋಗೆ ಗ್ರಾಮದ ಶೇಷಗಿರಿಚಾಯರ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು 12 ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಗ್ರಹಾರಗಳಿಗೆ ಮೂರ್ಣನಾಯಕರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಮುದ್ರ ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಸರಿದ್ದ ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ತ್ರೀ.1761 ಆಗಸ್ಟ್ 24ರಂದು ಬರೆಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಮರ ತಾಲೂಕಿನ ಸೋಸಲೆಯ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಮರದ 8ನೇ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರಾಜನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ದೇವರಿಗೆ ವರ್ತಕರ ಆದಾಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಲು ವೆದಗರ ವಾಂಬುದಿ ಸಿಂಹನಿಗೆ 20 ರೊಕ್ಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 10 ರೊಕ್ಕಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ವಿಧಿಸಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು

ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸನವು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, 1631ರಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಶಾಂತಿಶ್ವರ ಬಸದಿಯ ಸುಕನಾಸಿಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಹಿತ್ತಾಳಿ ತಗಡಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆಸಿರುವ ಶಾಸನವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮರಿನಾನ ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಳ್ಳಿಕೆ ಮಾಡಿದ ಒಡೆಯರು ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಅಧಿನದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಅಗ್ರಹಾರ, ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ದಶ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯವು ನಮಗೆ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿಷಯಗಳು ಮರೆಮಾಡಿದ್ದು, ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರಮಾಣದ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಜಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿ. ಎಂ. (1966). ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ, (ಕ್ರಿ.ಶ.450–ಕ್ರಿ.ಶ.1150) ಮೈಸೂರು. ವಿ.ವಿ., ಮೈಸೂರು.
- ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ. (1975). ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ. ಮೈಸೂರು.ವಿ.ವಿ., ಮೈಸೂರು.
- ನಾಗರಾಜನ್. ಹೆಚ್.ಎಂ. (1998). ತಿರುಮುಕೂಡಲು ನರಸೀಮರ ತಾಲೂಕಿನ ಶಾಸನಗಳ ಒಂದು ಪರಿಚಯ, ಮೈಸೂರು.
- ರೈಸ್.ಬಿ.ಎಲ್. ಎಪಿಗ್ರಫಿಯಾ ಕನಾಟಿಕ, ಮರಾಠ್ಯ ಇಲಾಕೆ, ಮೈಸೂರು. ಸಂ.3–6.
- Rice B L. (1897). Mysore: A Gazetteer Compiled for Government, Mysore.
- ಶ್ರೀಧರ. ಸಿ.ಎ. (2010). ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರು ಮತ್ತು ಕನಾಟಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬುಕ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸ್, ಮೈಸೂರು.
- ತಿಪ್ಪೇರುದ್ದಸ್ವಾಮಿ. ಎಚ್. (1968). ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಡಿ.ವಿ.ಕೆ.ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು.